PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Supikoiran ja minkin kantojen hallinta on bongarien ja metsästäjien yhteinen harrastus. Ilman lintuja meillä ei ole katsottavaa, eikä heillä ole metsästettävää. **LINTUHARRASTAJA JARI MARKKULA**

06.06.14

Aurinko nousee

Helsingissä kello 4.02
ja laskee kello 22.37
Oulussa kello 2.42
ja laskee kello 23.54

Päivän sana

6.6. Herra on minun valoni ja apuni, ketä minä pelkäisin? Herra on minun elämäni turva, ketä siis säikkyisin? Ps. 27:1
7.6. Tämä puolustaja on Totuuden Henki. Maailma ei voi Henkeä saada, sillä maailma ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy luonanne ja on teissä. Joh. 14:17
8.6. Jeesus sanoi: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni. Minä käännyn Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen puolustajan, joka on kanssanne ikuisesti. Tämä puolustaja on Totuuden Henki.” Joh. 14:15–17

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Kustaa, Kyösti, Kustavi
Huomenna lauantaina: Suvi, Roope, Robert
Ylihuomenna sunnuntaina: Helluntaipäivä, Salomon, Salomo

Mietelause

Peruna ja pellava on kylvettävä Kustaanpäivänä.

Vanhaa ajantietoa Lapualta

MERKKIPÄIVIÄ

50-VUOTIAS

Agrologi, kenttäpäällikkö **Petri Uusitalo** 29.6. Forssa. Vastaanotto pe 4.7. klo 16–21 Okra-Auditoriossa Oripäässä. Sisäänkäynti portista nro 5. Ilmoittautumiset: hannele.eloranta@valio.fi tai tekstiviestillä 050 384 1370 to 12.6. mennessä tai petri.uusitalo@valio.fi tai tekstiviestillä 050 384 0959 to 19.6. mennessä.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Julkaisemme vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Kuvaksi käy mustavalko- tai värikuva. Palsta on maksuton. Tiedon tulee olla perillä viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Osoite: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai sähköpostilla *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*

SANA HELLUNTAIKSI

”Jumala, kun sinä johdit kansaasi, kun kuljit autiomaassa, niin maa järisi ja taivas vihmoi vettä Jumalan, Siinain Herran, Jumalan, Israelin Jumalan edessä. Sinä, Jumala, annat runsaat sateet, nääntyneen maasi sinä saat jälleen kukoistamaan.” (Ps. 68: 8–10)

Kevään virkistävä sade

Viljelijät pääsivät peltotöihin tänä keväänä poikkeuksellisen aikaisin. Maa kuivui kylvökuntoon eräin paikoin jo huhtikuun puolella ja työt on saatu pääosin tehdyiksi. Odotettu kevätsadekin on saatu ja sateen virkistämässä maassa oras on hyvässä kasvussa.

Kevään ja alkukesän sade on maan kasvulle kullanarvoista. Aurinko ja lämpö eivät yksin riitä. Tarvitaan myös virvoittavaa kosteutta.

Markku Ylinen

Helluntai on Jumalan seurakunnalle kuin uutta elämää luova kevätsade.

Uuden elämän syntyminen ja kasvaminen on ihme niin viljelysmailla kuin seurakunnassa. Sitä ihmettä ei kylväjä hallitse. Se on mahdollista vain hänen varassaan, joka on Elämän antaja ja Kasvun lahjoittaja.

Seurakunnassakin kylvämme vain niillä taidoilla, joilla osaamme. Rukoilemme ja teemme työtä siihen saakka, johon voimamme riittävät. Loppu onkin sitten Jumalan Hengen varassa.

Pyydämme: Tule Pyhä Henki, anna sateesi ja saata nääntynyt maasi jälleen kukoistamaan! Sen jälkeen jäämme odottamaan kasvun ihmettä.

Jumalan edessä kylväjä joutuu aina suostumaan odottajan osaan. Oman osansa tehtyään hän voi vain katsella pellon reunassa kasvun edistymistä ja valmistautua ottamaan vastaan sen, mitä hänelle annetaan.

Kun helluntai on Pyhän Hengen juhla, on syytä painottaa erästä perusasiaa: on kysymys lahjasta, ei vaatimuksesta.

Pyhästä Hengestä puhutaan helposti kovin lainomaisesti. Jopa tuomitsevassa hengessä vedetään rajaa niiden välille, joilla on Pyhä Henki, ja niiden, joilla ei ole. Kuitenkin Jumalan Pyhä Henki on arka Henki, joka ei ole meidän vallassamme. Meidän vallassamme ei ole myöskään sen mittaaminen, missä Pyhä Henki toimii ja missä ei.

Jumalan tuuli puhaltaa missä puhaltaa, Jumala lähettää virkistävän sateensa silloin kun lähettää, sitä ei ihminen voi määrätä tai hallita. Meistä ihmisistä ei ole Jumalan Hengen käskijöiksi. Meidän osamme on rukoilla sitä, että Jumala lähettäisi sateensa sinne, missä kuiva maa janoaa vettä ja missä nääntynyt sielu kaipaa virkistystä.

Mitään muuta me emme niin kipeästi tarvitse kuin Pyhän Hengen voimaa. Mutta miten helposti me sen unohdamme niin maallisella kuin hengellisellä vainiolla. Kovin helposti tulemme omavaraisiksi ja puuskutamme kuin höyryveturi eteenpäin emmekä tarvitse yhteyttä elämän todellisiin voimajohtoihin. Kunnes voima loppuu.

Olisiko tämä helluntain aika meille kutsu rukoilemaan sitä, että Jumala lähettäisi meille virkistävän sateensa niin peltojemme kuin seurakuntiemme, kotiemme, työpaikkojemme ja aivan oman elämämme virvoitukseksi?

Kylväjä uskoo ja toivoo, että Luoja antaa sadetta ja aurinkoa sopivasti. Uskossa ja toivossa voimme jo kuulla virvoittavan kevätsateen saapuvan ja saamme elää Jumalan suurten ihmeitten keskellä, kun kylvetty maa tuottaa hedelmää ja kylvetty sana luo uskoa, toivoa ja rakkautta.

» Kylväjä uskoo ja toivoo, että Luoja antaa sadetta ja aurinkoa sopivasti.

VILLE-PETTERI MÄÄTTÄ

Jari Markkula (vasemmalla) yrittää etsiä Leerviikissä majailevaa kyhmyhaahkaa, jotta sveitsiläiset Dominik Henseler ja René Hardegger näkisivät sen myös. ”Lintu on ollut täällä seitsemänä tai kahdeksana keväänä. Se häipyy kesäkuussa”, Markkula sanoo.

”Lintujen muuttoaikana Virolahden majoituspaikat ovat täynnä”, Arktika-päivien tiedotuksesta vastaava Siru Ahopelto sanoo. Hän seisoo Jari Markkulan kanssa Laurin luontokirkon alttarin edustalla.

Lintutornista kannattaa katsoa merelle päin, etelään ja lounaaseen.

Jussi Mäkinen etsi myös kyhmyhaahkaa. ”Se on paikallinen harvinaisuus ja kiva mauste, jos joka tapauksessa tulee.” Lintua ei kuitenkaan näkynyt tällä kertaa.

Aamuviideltä on paras aika nähdä lintujen laivueet

Lintujen muutto Suomen kautta arktiselle tundralle alkaa olla ohi, mutta isosirrien päämuutto on vielä edessä. Tänä keväänä linnut tulivat aikataulussa, vaikka kevät olikin aikaisin lämmin.

VIROLAHTI (MT)
Tänne Virolahden Leerviikin niemennokkaan kannattaisi tulla viiden aikaan aamulla. Siihen aikaan arktisten lintujen muutto kohti pohjoisen tundraa on vilkkaimmillaan. Lintujen laivueita lentää silloin alueen yli tuhkatiheään.

”Ehkä jo neljältä kannattaa tulla. Illalla voi tulla uudestaan, kuuden ja auringonlaskun välillä”, lintuharrastaja **Jari Markkula** kertoo lintujen katselemisen aikataulusta.

Paljon lintuja lentää yli myös öisin. Silloin vain ääni kuuluu taivaalta.

Mutta nyt sataa, tuulee koillisesta ja linnut ovat jättäneet muuttopuuhat tältä päivältä sikseen.

”Tänään ei muuta yksikään lintu. Heti kun lämpenee, ne lähtevät taas liikkeelle.”

Maaseudun Tulevaisuus kävi Virolahdella toukokuun lopulla, mutta muutto jatkuu kesäkuuhun. Viimeinen muuttaja on isosirri. Sen päämuutto on kymmenennen päivän tienoilla. Mutta isosirrit lentävät usein niin korkealla, ettei niitä näe.

Kesäkuussa muuttaa vielä myös sepelhanhia, tundrakurmitsoja ja punakuireja. Kesäkuussa muuttavat kaikista pisimmälle tundralle menevät.

Linnut lentävät veden päällä
Niemen kärjestä on laaja näkymä ja meren yllä lentävät linnut näkee kaukaa. Paikka on erinomainen, koska lintujen kulkua voi seurata pitkään.

Tänä vuonna linnut tulivat täysin aikataulussa. Aikainen kevät ei aikaistanut arktisten lintujen muuttoa.

Varsinkin kevätmuuton aikaan linnut lentävät Virolahden yli.

”Sepelhanhi talvehtii Pohjanmerellä ja suora viiva tundralle vie tästä yli. Todennäköisesti Viipurinlahdella on vielä otollisemmat paikat”, Markkula sanoo.

Virolahden suosio lintujen keskuudessa johtuu siitä, että Suomenlahti alkaa kaartua etelään. Linnut lentävät mielellään veden yllä Suomenlahtea pitkin. Kun rannikko kääntyy etelään, se on maamerkki kääntää lento koilliseen.

Seuraava luontainen vesialue on Laatokka, jota seuraten moni laji lentää Vienanmerelle päin.

Syysmuutossa linnut lentävät leveämpää väylää, mutta niitä on paljon enemmän. Jos pesintä onnistuu, lintuja voi olla kolme kertaa enemmän.

Sveitsiläiset haluavat nähdä pöllöjä
Muuttavien lintujen puute tai kylmä sää ei haittaa sveitsiläisiä **René Hardeggeriä** ja **Dominik Henseleriä**.

”Täällä pesii paljon lintuja, joita Sveitsissä ei ole. Haluaisimme nähdä pöllöjä, lapinsirkun, keltasirkun ja kyhmyhaahkan”, Hardegger sanoo.

He ovat pyöräilleet Baltian maiden kautta Virolahdelle ja jatkavat itärajaa pitkin pohjoiseen.

Leerviikkiin he löysivät, koska sattuivat kysymään Kotkassa lintumiehen näköiseltä kaverilta vinkkiä.

”Suomessa olemme jutelleet useamman kanssa linnuista ja luonnosta kahdessa päivässä kuin kaikissa Baltian maissa yhteensä”, Hardegger kertoo.

Hardegger ja Henseler pyöräilivät Baltian rantoja kuukauden. Matkan pohjoisin piste on Varangin niemimaalla ja paluu kotiin heinäkuun lopulla.

”Suurin osa on samoja, täällä lintuja on joukko enemmän”, Henseler kommentoi maiden linnustojen eroja.

Yhteistyössä metsästäjien kanssa
Moni hyvä paikka on yksityisessä omistuksessa. Leerviikin niemi on lintujen tarkkailijoiden käytössä kevätmuuton aikaan aluetta ylläpitävän yhdistyksen luvalla.

Hyvällä säällä Leerviikissä on tunkua, eivätkä kaikki halua lintuharrastajia pihalleen. Vastakkainasettelua vähentämään ja harrastajia oikeaan paikkaan ohjaamaan on kehitetty Arktika-päivät parhaimpaan muuttoaikaan.

Markkula on vastannut Arktikan käytännön järjestelyistä kahdeksana vuonna. Hän on myös yksi alueen vapaa-ajan asukkaista ja asettunut tänne lintujen takia.

Lintuharrastajat tekevät yhteistyötä myös metsästäjien kanssa.

”Supikoiran ja minkin kantojen hallinta on yhteinen harrastus. Ilman lintuja meillä ei ole katsottavaa, eikä heillä ole metsästettävää”, Markkula sanoo.

AIMO VAINIO

Arktisten muuttolintujen reitti

Viikonloppuna on pönttöbongaus

VIROLAHTI (MT)
Aktiivinen lintuharrastaja voi parissa vuodessa nähdä Suomessa 300 erilaista lintua. Näin arvioi 365 lajia nähnyt, eli bongannut, lintuharrastaja **Jussi Mäkinen**.

300:n jälkeen homma vaikeutuu ja 350 lajin näkemiseen voi Mäkisen arvion mukaan kulua kymmenisen vuotta.

Suomessa harvinainen lintu ei välttämättä ole harvinainen muualla.

”Tohmajärvellä bongaamani siperiankurppa oli Suomen ensimmäinen. Mutta se on kai Uralin toisella puolella yleinen”, Mäkinen kertoo.

Lintuja voi harrastaa myös omassa pihapiirissä. Lintujärjestö Birdlife järjestää nyt viikonloppuna pönttöbongauksen. Siinä tarkkaillaan, mitä lintuja lähipöntöissä pesii.

Toukokuussa järjestettiin tornien taisto. Siinä lintutornista yritetään kahdeksan tunnin aikana nähdä mahdollisimman monta lajia. Eniten lajeja (104) nähtiin Porin Yyterin lietteiden tornilla.

Suomessa on nähty luonnossa hyväksytysti 472 eri lintulajia.

AIMO VAINIO